

Ο εμπνευσμένος και πολυσχιδής ηθοποιός μας Χρήστος Μπίρος !

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Με τη επικουρία μιας ογκώδους συμμετοχής στο θεατρικό κυρίως, αλλά και στο τηλεοπτικό μας γίνεσθαι, που την κατευόδωνε πάντα η ευρεία θεατρική παιδεία, η σκηνική του αρτιότητα, αλλά και η ευγένεια του ύφους του, ο Χρήστος Μπίρος, αναγορεύτηκε στους κορυφαίους θεατρικούς ανθρώπους, της μεταπολιτευτικής μας θεατρικής σκηνής. Διακρίνονταν για τον βαθύ λυρισμό του και τον ψυχικό όγκο που έβγαζε σε κάθε του θεατρική συμμετοχή και μας έδωσε ερμηνείες στην κλασική

δραματολογία και το αρχαίο ελληνικό θέατρο, που έχουν μείνει ανεξάλειπτοι στην καρδιά μας. Μνημονεύουμε ενδεικτικά την συμμετοχή του στην παράσταση «Ψύλλοι» του Ζορζ Φεντό, στο θέατρο «Πόρτα» με την Ξένια Καλογεροπούλου, για την οποία «ΤΑ ΝΕΑ», τον ανακήρυξαν ηθοποιό της χρονιάς, με άλλες επίσης μεγαλειώδεις ερμηνείες, να τον συνοδεύουν. Ο Χρήστος Μπίρος είδε το φως της ζωής στην Εράτυνα Κοζάνης στις 5 Φεβρουαρίου του 1950, με ξεχωριστή έφεση για την τέχνη του θεάτρου, από την παιδική του ηλικία. Αποφοιτώντας από το Γυμνάσιο, σπούδασε στη Δραματική Σχολή του Μακεδονικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, όπου και έχτισε το στέρεο και ευρύ δραματικό του υπόβαθρο. Και αποφοιτώντας ξεκίνησε την μακρά και εμπνευσμένη του πορεία στο παλκοσέ니κο.

Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του συνεργαζόμενος με τον μεγάλο δάσκαλο της δραματικής μας τέχνης Μάνο Κατράκη, με το «Ελεύθερο Θέατρο» του, το Αττικό Θέατρό του Αντώνη Ξενάκη, το σχήμα Φαίδωνα Γεωργίτη – Μπέτυς Αρβανίτη, αλλά και το Κ.Θ.Β.Ε. το 1969. Την περίοδο 1975-77 πρωταγωνίστησε με το ΚΘΒΕ στις παραστάσεις :

«Διγενής Ακρίτας» του Άγγελου Σικελιανού, «Φουέντε Οβεχούνα» του Λόπε δε Βέγα, «Το σχολείο των γυναικών» του Μολιέρου, «Τα ίδια και τα ίδια» του Γεωργίου Σουρή, και «Ο άγιος πρίγκηψ» της Μαργαρίτας Λυμπεράκη. Επακολούθησε η θεατρική του σταδιοδρομία στην Αθήνα, στο Θέατρο Βέμπο και στο Πάρκ, με τις παραστάσεις : «Τα ίδια και τα ίδια», «Ω! Μαμά Ελλάς!», «Μιούζικ χωλλ α λα γκεκ», ενώ πραγματοποίησε περιοδεία στην Ελλάδα με την Ελεύθερη Σκηνή, με την παράσταση «Χωριάτες» του Άντζελο Ρουτζάντε. Στα 1980 το χειμώνα, θα συνεργαστεί με τον κραταιό Νίκο Κούρκουλο στην παράσταση «Πρόσκληση στον πύργο» του Ζαν Ανούιγ και το καλοκαίρι στο Λυκαβηττό, με τις «Εκκλησιάζουσες» του Αριστοφάνη. Και λίγα χρόνια αργότερα θα συνεργαστεί με τον μεγάλο μας θεατράνθρωπο Βασίλη

Διαμαντόπουλο, στην παράσταση «Οι καλικαντζαράιοι», αλλά και σε τέσσερις κωμωδίες του

Τσέχωφ στο Θέατρο Αθηνά. Ενώ με το αργιγέννητο Δημοτικό Θέατρο Νικαίας στο Λυκαβηττό, θα παίξει στον «Πλούτο» του Αριστοφάνη. Επακολουθεί περιοδεία του πανελλαδικά, με την παράσταση «Καινούρια σελίδα» του Νιλ Σάιμον, με τον σπουδαίο Γιάννη Βόγλη. Και έρχεται και συνεργασία του με το Εθνικό Θέατρο με τις αρχαιοελληνικές παραστάσεις «Οιδίππου τύραννος» του Σοφοκλή και «Βάτραχοι» του Αριστοφάνη στην Επίδαυρο, αλλά και την παράσταση «Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης» του Εντουάρντο ντε Φιλίπο, στην Κεντρική Σκηνή του Εθνικού.

Διασταυρώνεται επίσης σε αυτή την πολύπληκτη θεατρική του πορεία, με τον Θύμιο Καρακατσάνη στο έργο «Βασικά... με λεν Θανάση» του Γιώργου Αρμένη στο θέατρο Αλάμπρα, με τον οποίο θα ανεβάσουν ακόμα τις σπουδαίες παραστάσεις «Βασίλισσα της ομορφιάς» (1998) και «Ο φον Δημητράκης» του Δημήτρη Ψαθά (2000). Ακόμα με την Ξένια Καλογεροπούλου όπως προαναφέραμε στην παράσταση «Ψύλλοι στ' αυτιά». Έπεται

η συνεργασία με το σχήμα των Καρέζη-Καζάκου, στον «Βυσσινόκηπο» του Τσέχωφ. Αλλά και με τον μεγάλο δάσκαλο Κάρολο Κούν, συμπρωταγωνιστώντας με τον Γιώργο Αρμένη, στην παράσταση του Εντουάρντο ντε Φιλίπο «Εσωτερικές φωνές...», για την οποία στον σεμιναριακό του ρόλο ως Πασκουάλε, ο Κώστας Γεωργουσόπουλος στα «Νέα» τον αποθέωσε. Ακόμα με τον Γιώργο Αρμένη στην οπερέτα του Νίκου Χατζηαποστόλου «Το κορίτσι της γειτονιάς». Θα συνεχίσει ακατάπαυστα με τον Γιάννη Ξανθούλη, στην παράσταση «Λόξα και δόξα» στο θέατρο «Αποθήκη». Και το 1991 με τον Σπύρο Ευαγγελάτο, στα έργα «Βόιτσεκ, Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες», «Ονειρόδραμα», «Άμλετ». Αλλά και στην Επίδαυρο με το «Αμφιθέατρο» στις «Βάκχες» του Ευριπίδη, στον ρόλο του Τειρεσία. Συνακόλουθα με το «Θεσσαλικό Θέατρο» και την Άννα Βαγενά στην παράσταση «Μπρεχτ Μάνα κουράγιο» του Μπρέχτ. Και το 2003 στην παράσταση Ισπανού Σέρτζι Μπελμπέλ «Τσιγάρο στην ταράτσα», στο Θέατρο Αθηνάϊς. Το καλοκαίρι του '81 με τον έξοχο Μίνω Βολανάκη θέσπισαν τις γιορτές των Βράχων στα νταμάρια του Βύρωνα, της Κοκκινιάς και της Πετρούπολης. Ενώ με το ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης έπαιξε στην παράσταση Δον Καμίλο του Σωτήρη Πατατζή και με τον Σπύρο Παπαδόπουλο στη κωμωδία «Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού» του Ντάριο Φο, για τέσσερα χρόνια.

Αλλά πολυεπίπεδη και επιτυχής υπήρξε και η τηλεοπτική παρουσία του Χρήστου Μπίρου, σε 40 αυτοτελείς σειρές και σπουδαία σήριαλ. Μνημονεύουμε τις συμμετοχές του στα : «Περί Ανέμων και υδάτων» - σειρά που εξακτίωσε στο έπακρο την δημοτικότητά του στην ελληνική κοινωνία- «Ο συμβολαιογράφος», «Οικογένεια Ζαρντή», «Ζωή πατίνι», «Η αγία τετράδα», «Οι ιερόσυλοι», «Δέκα μικροί Μήτσοι», «Όλα του γάμου δύσκολα», «Επτά θανάσιμες Πεθερές» κ.ά. Με αξιοσημείωτη κινηματογραφική παρουσία στις ταινίες : «Δί' ασήμαντον αφορμήν», «Πανικός στα σχολεία», «Ο δράκος», «ΒΙΟΣ + πολιτεία», «Γαμήλιο πάρτι της Κριστίν». Σημειώνοντας τέλος το επιτυχές πέρασμά του και από την διαφήμιση, από το 1969, σε περισσότερα από 10 σπότ, με χαρακτηριστικότερο όλων, το ιστορικό πλέον τη δεκαετία του '80, «Τι κρατάει ο Ναπολέων» της Χαρτοποιίας DIANA. Μια πελώρια και πολυεδρική υποκριτική του παρουσία, που δικαίως καταξίωσε τον Χρήστο Μπίρο, στους κορυφαίους ηθοποιούς μας. Στην προσωπική του ζωή ο Κοζανίτης ηθοποιός ήταν παντρεμένος με την κτηνίατρο Ρέα Παταλίδου και απέκτησαν μια κόρη την Κατερίνα. Στις 10 Απριλίου 2023, μοίρα τραγική ο Χρήστος Μπίρος έφυγε από τη ζωή, σε κλίμα καθολικής θλίψης, για την ευγένεια του ήθους του και την αξεπέραστη υποκριτική του δεινότητα.

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι Μ.Sc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π.**

www.panosavramopoulos.blogspot.gr